

हयोक्तं क्षितिजज्ञानं विना दुर्वोधमित्यतः श्लोकार्धेन क्षिति-
जस्वरूपमाह “कत्वोपरि स्वतः स्थानं मध्ये क्षिति-
जमण्डलम्” सू. सि० । भूगोले स्वतः स्वीयं स्थानं भू-
प्रदेशैकदेशरूपसुपरि सर्वादेशेभ्य ऊर्ध्वं कृत्वा प्रकल्प्य
मध्ये तादृशभूगोल ऊर्ध्ववःखण्डसन्धौ यद्वृत्तं तत् क्षि-
तिजवृत्तं तदनुरोधेन दृष्टान्तगोले क्षितिजवृत्तं स्थिरं
संसक्तं कार्यमिति भावः” २० ना० । अथैनं दृष्टान्तगोलं
सिद्धं कृत्वास्व स्वत एव पश्चिमभ्रमो यथा भवति तथा
प्रकारमाह “वस्तुच्छन्नं भट्टिचापि लोकालोकेन वेष्टि-
तम् । अमृतस्त्रावयोगेन कालभ्रमणमाधनम्” सू. सि० ।
“बहिः गोलोपरीत्यर्थः । गोलाकारेण वस्तुषु वृजं
छादितं दृष्टान्तगोलम् । चकाराहस्त्रोपरि तत्तद्भूताना-
महनं कार्यम् । लोकालोकेन वेष्टितं दृष्टान्तगोलसंस्थ-
वृत्तेन क्षितिजाख्येन संसक्तम् । अपिः समुच्चये ।
एतेन क्षितिजं वस्तुच्छन्नं न कार्यं किं तु वस्तुपरि
क्षितिजं गोलसंसक्तं केनापि प्रकारेण स्थिरं यथा भ-
वति तथा कार्यमिति तात्पर्यम् । अमृतस्त्रावयोगेनैता-
दृशं गोलं कृत्वा जलप्रवाहावोधातेन कालभ्रमणसा-
धनं पटिनाजलघटीभिर्दृष्टान्तगोलेभ्य भ्रमणं यथा भवति
तथा साधनं कारणं कार्यं स्वयंवहगोलयन्त्रं
कार्यमित्यर्थः । एतदुक्तं भवति दृष्टान्तगोलं वस्तुच्छन्नं
कृत्वा तदाधारयष्ट्रये दक्षिणोत्तरभित्तिक्षिप्रनलिकयोः
क्षेपे । यथा यष्ट्रयं ध्रुवाभिमुखं स्यात् । ततो यष्ट्र-
यजुर्भागगतजलप्रवाहेण पूर्वाभिमुखेन तस्याधः पश्चाद्भागे
वातोऽपि यथा स्यात् तथाऽस्य दर्शनार्थमेव वस्तुच्छन्नत्वसु-
क्तम् अन्यथा गोलवृत्तान्तरवकाशमार्गेण जलाघातद-
र्जनभ्रमेण चमत्कारानुत्पत्तेः । आकाशकारतासम्पा-
दनार्थमपि वस्तुच्छन्नत्वसुक्तम् । इदं वस्तुमाह्वं यथा न
भवति तथा चिकणवस्तुना भस्मादिना लिप्तं कार्यम् ।
क्षितिजवृत्ताकारेणाधो गोलो दृश्यो यथा स्यात् तथा
परिखास्वरूपा भित्तिः कार्यी । परन्तु दक्षिणयष्टिभाग-
स्तत्र शिथिलो यथा भवति अन्यथा भ्रमणानुत्पत्तेः ।
पूर्वदिक्स्थपरिखाविभागोद्दिर्जलप्रवाहोऽदृश्यः कार्यं
इत्यादि स्वरुध्यैव ज्ञेयमिति” २० ना० ।

सि०शि० अत्र विशेषोऽभिहितो यथा

“कृत्वादौ भूयष्टिमिदं तदजासृज्वीं सुवृत्तां ततो यष्टी-
मध्यगतां विधाय शिथिलां पृथ्वीमपृथ्वीं बहिः । वक्षी-
याच्छशिगौम्यस्य कतपनारे ज्वाकभानां दृष्टान् गोला-

स्तत्परितः ह्यथो च नलिकासंस्थौ खड्गगोलकौ” सि०शि०
“आदौ सारदारुमयीं यष्टिं कृत्वा तद्विस्थाने तत्र प्रोताम्
अपृथ्वीं पृथ्वीं शिथिलां च पृथ्वीं विधाय तस्या बहिःसन्दा-
दीनां गोलात् यष्ट्या सह दृष्टान् वक्षीयात् । तेषां बहि-
र्नलिकासंस्थौ खड्गगोलाविति साधारण्येनोक्तम्” प्रमि० ।
इदानीं सविशेषमाह “पूर्वापरं विरचयेत् सममण्ड-
लाख्यं याम्योत्तरं च विदिशोक्तेयद्वयं च । ऊर्ध्ववः
एवमिह वृत्तचतुष्कमेतदवेष्टेत् तिर्यगपरं क्षितिजं
तद्वे” सि०शि० । “एकं पूर्वापरमन्यदयाम्योत्तरं तथा
कोणवृत्तद्वयमेव वृत्तचतुष्टयमूर्ध्वोद्धोरूपमावेष्टेत् तदर्थं
वृत्तं क्षितिजाख्यं निवेशयेत् । अत्र याम्योत्तरवृत्त
उत्तरक्षितिजादुपरि पलांशान्तर एकं ध्रुवचिह्नं कार्यम् ।
दक्षिणक्षितिजादधोऽन्यत् । इदानीमुन्मण्डलमाह” प्रमि०
“पूर्वापरक्षितिजसंगमयोर्विलग्नं याम्ये ध्रुवे पल्लवैः
क्षितिजादधःस्थे । सोम्ये कृजादुपरि चाक्षलवैर्ध्रुवे
तदुन्मण्डलं दिननिधोः क्षयष्टिङ्कारि” सि०शि० । “सम-
वृत्तक्षितिजयोर्धौ पूर्वापरौ संपातौ तयोर्ध्रुवचिह्नयोश्च
सक्तं यन्निबध्यते तदुन्मण्डलसंज्ञम् । दिनरात्रयोर्दृष्टि-
क्षयौ तद्वशेन भवतः । इदानीं विषुवन्मण्डलमाह” प्रमि०
“पूर्वापरस्वस्तिकयोर्विलग्नं स्वस्तिकाद्विषणनोऽक्ष-
भागेः । अधश्च तैस्तरतोऽङ्गितं च यष्ट्या त्र नाडीयलयं
विदध्यात्” सि०शि० । “ततोरेव पूर्वापरसंपातयोर्विलग्नं
तथा याम्योत्तरवृत्ते स्वस्तिकाद्विषणनोऽधः स्वस्तिका-
दुत्तरतोऽक्षांशान्तरं यद्वृत्तं निबध्यते तद्विषुवद्वृत्तम् ।
इदानीं दृष्टमण्डलमाह” प्रमि० । “ऊर्ध्वपरस्वस्ति-
ककीलयुक्ते प्रोतं क्षयं दृग्मलयं तदनः । कृत्वा परि-
भ्रास्य च यत्र तत्र नेयं यष्टौ गच्छति यत्र यत्र” सि०शि०
“स्वस्तिके चाधः स्वस्तिके चान्तःकीलकौ कृत्वा तयोः
प्रोतं क्षयं दृग्मलयं कार्यम् । तत्तु पूर्ववृत्तेभ्यः किञ्चि-
न्यूनं कार्यम् । यथा खगोलान्तरभ्रमति । यद्येक एव
यष्टगोलस्तदैकमेव दृष्टमण्डलम् । यो यो यष्टौ यत्र
यत्र वृत्तं तत्र तस्योपरिगमेव परिभ्रास्य विन्यस्य दृग्-
ज्याशङ्कादिकं दर्शनीयम् । अथ वा पृथक् पृथगष्टौ
दृष्टमण्डलानि रचयेत् । तत्राष्टमं विविभलग्नस्य ।
तत्र दृक्क्षेपमण्डलम् । अथ विशेषमाह” प्रमि० ।
“ज्ञेयं तदेवाखिलखेचराणां पृथक् पृथग्वा रचयेत्
तथाष्टौ । दृष्टमण्डलं विविभलग्नकस्य दृक्क्षेपवृत्ताख्य-
मिदं वदन्ति” सि०शि० । व्याख्यातमेवेदम् । इदानीमेवं